

Olv.: Ter 1,1-22 – Ter 22,1-18 – Ez 36,16-17a.18-28 – Lk 24,1-12
HÚSVÉTI VIGÍLIA

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Szeretettel köszöntök mindenkit. Ünnepeljük együtt az igazságot, Isten igazságát, aki nem igazságot szolgáltat, hanem szeret. Nyissuk ki a lelkünket, hogy Isten kegyelme megtaláljon bennünket.

A jászol Isten Fiát fogadta be, ettől mennyei fényességet kapott. Pásztorok és királyok térdre borulva vették körül. A keresztt, a gyalázat fája azért a mi üdvösségünk jele, mert rajta Jézus Krisztus, az Isten Fia szenvedett értünk. Ez alatt a keresztt alatt az éhezők és a szomjazók állnak, akik Istentől várják a békét, Istentől várják az életük értelmét. Szomjúságunkat is, éhségünket is az Isten támasztja és csak ő tudja kielégíteni. Istennek válaszol az ember, amikor dicsőíti. Általában kérni szoktunk az Istentől. Néha talán még neheztelünk is, ha nem úgy történnek a dolgok, ahogy mi azt előírnánk Neki. Az igazi emberi válasz a dicsőítés. Köszönet az életért, a világért, az örök életért!

Dicsőség a magasságban Istennek...

Szentbeszéd

Kedves, jó Testvérek! Ma az egész világon ez az ének hangzik:

Krisztus feltámadt! Alleluja!

Hosszú idő telt el, amíg az ember a szívében megérlelte erre a csodálatos hírre a válaszát:

Valóban feltámadt! Alleluja!

Mit jelent nekünk ez a hír: Krisztus feltámadt!

Mindegyikünk fogalmazza meg a maga válaszát: *Valóban feltámadt! Alleluja!* Ebben az esetben ez azt jelenti, hogy az embernek van útja. Ez azt jelenti, hogy az ember útja az, amit Krisztus mutat. Ez az út az Élet útja. Mindannyian rászorulunk erre: mutassa meg valaki az élet útját, az Életre vezető utat. Nagyon elbizonytalanodtunk, mintha bizonytalanabbak lennénk most, a harmadik évezred elején, mint évszázadokkal ezelőtt. Egy ma élő magyar közgazdász húsvétal kapcsolatosan ezt a kérdést veti föl:

2010-ben allelujázhatnak-e a magyarok, vagy sem?

Felsorol sok mindent, hogy bizony kevés okunk van arra, hogy alleluját énekeljünk. Az alleluja héber kitörő öröm szó, ami azt jelenti magyarul körülbelül: hejehuja, haj. A felsorolt okokból az alábbiak valóban nyugtalaníthatnak bennünket:

Van-e okuk az allelujára a súlyos betegeknek? Van-e okuk az allelujára azoknak az embereknek, akik attól rettegnek, hogy elveszítik a munkahelyüket, az állásukat? Van-e okuk az allelujára azoknak, akik félnek és rettegnek attól, hogy el ne veszítsék a családi

otthonukat? *Van-e okuk* az allelujára azoknak, akik tehetetlenül, egyedül, idős emberekként morzsolgatják napjaikat, igen sokszor kiszolgáltatottan és kétségek közepette? *Van-e okuk* az allelujára azoknak az embereknek, akiknek a házassága összeomlott és a romjain sírnak? Ezen az estén az ember fölteszi magának ezt a kérdést: Van-e okom az allelujára és van-e okom az öröme?

Az ember e világi gondolatai miatt gondban van a hitével. Nem egyszerű ebben a világban az embernek hitre jutni. A teológusok azt mondják, hogy a hit ajándék, Isten ajándéka. Igen, csakhogy a modern ember úgy gondolta, Isten nélkül is képes egy jobb, egy tökéletesebb világot építeni. Aztán rádöbbsent arra, hogy ez nem is ilyen egyszerű és jött az ember kétségbeesése. Talán gondolhatunk Goethe Faustjára. Mintha a modern ember jellemzője lenne egyik oldalról egy hallatlan magabiztosság, a másik oldalon meg egy kétségbeesés. Innen hova lehet menni? Akkor megszólalnak a húsvéti harangok. A ma élő ember amikor hallja a húsvéti harangokat, amikor hallja ezt, hogy Krisztus feltámadt, ha egy pillanatra megáll, akkor van remény arra, hogy az embernek útja lesz.

A húsvéti hit a gyakorlatban azt jelenti, hogy az ember elindul az Isten után.

Ezt egy modern teológus így fejezte ki: A hívő ember az Isten hátát látja. Mózesre hivatkozott, aki nem az Isten arcát látta, amikor a csipkebokorban találkozott az Istennel. Ha látta volna az Isten arcát, akkor meg kellett volna halnia, mert aki az Isten arcába néz, az meghal. Isten hátát látta Mózes – mondja ez a gondolkodó, - és elindul az Isten után.

Testvérek!

Legalább idáig jó lenne eljutni, amikor a mi húsvéti hitünkről elmélkedünk, gondolkodunk. Amikor a mindennapok világába akarjuk átültetni hitünket, akkor ez a kép jelenjen meg a számunkra:

Elindulni az Isten után. Figyelni arra, mit mond az Isten?

Figyelni arra, Jézus Krisztus hogy viselkedik? Figyelni Jézus magatartására.

Kiderül az, hogy az ember többre képes, mint az összes többi úton. Egy kortársunk bátorítására hívom fel a testvérek figyelmét. Egyszer azon elmélkedett, hogy őt arra tanították, hogy hogyan lehet az ember sikeresebb? Hogyan lehet az ember nagyobb? Arra tanították, hogy hogyan érhet utol másokat és hogyan gyűrheti le azokat? Rádöbbsent arra ebben a nagy tülekedésben, hogy valójában egyre nem tanították meg, a legfontosabbra: Mit jelent egymást szeretni? Amikor ez a gondolat fölmerült benne, akkor valami elkezdődött a lelkében és elkezdett imádkozni. Egy Mi Atyánk imádkozásakor bizonyosságot kapott arról, hogy Isten létezik és megtért.

Testvérek!

Ezzel az ünneppel kapcsolatosan sokféle magyarázatot hallunk. Sokféle gondolatot fogalmaznak meg. Induljunk el azon az úton, amit Jézus az élet útjának mond és térjünk meg hozzá. Annyi ötlettel halmoznak el, hogy mit kellene tenni ahhoz és azért, hogy az ember boldogabb legyen? Mit kellene tenni azért, hogy az ember egy jobb világot teremtsen? Mit kellene tenni azért, hogy az ember ezen a földön megelégedettebb legyen? Meg kell térni! Engedjük közel a fülünkhöz, a szívünkhöz ezt a felszólítást:

***Térjünk meg az Istenhez és induljunk el a nyomában!
Akinak ez sikerül, az húsvéti ember! Ezt kívánom mindenkinek!***

+ *A M E N* +

Könyörögjünk

Kérünk Urunk, Istenünk, áraszd szívünkbe Szereteted szent Lelkét, hogy akiket húsvéti szentségeiddel tápláltál, azoknak szívét forrasza eggyé Atyai jószágod, Krisztus, a mi Urunk által.

+ *A M E N* +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek!

Köszönjük meg Istennek a megváltás kegyelmét és éljünk ezzel a nagy lehetőséggel, hogy Isten fiaiként járhatjuk az utunkat és a világ megváltásában társai lehetünk Krisztusnak jó cselekedeteink révén.

A húsvéti üzenetemből néhány mondatot olvasok fel.

A hitben Jézus föltámadásából kapunk részt,
ami az e világi szegénységben az Isten gazdagsága.
E világi veszteségeinkben az örök élet vigasza.
A szelídség alázatában az Isten hatalma.
Az irgalmasság önpazarlásában az isteni gazdagság.
A tiszta szív lemondásaiban az Isten ragyogó arca.
A békességszerzők idegölő fáradalmaiban az Isten gyermekeinek öröme.
Az üldözöttség és rágalmazottság keserveiben az Isten uralmának fényei.
Ebben a látszólag nem változó világban
keresztény magatartásunkkal változtassunk a világon.

+ *Á L D Á S* +